

архимандрит Емилијан Симонојетријски
БРАК, ВЕЛИКА ТАЈНА

Жена послушношћу изражава своју љубав према мушкарцу. Покорава му се управо онако како се Црква покорава Христу. Њена срећа је у томе да испуњава вољу свог мужа. Претварања, тврдоглавости, гунђања јесу секире које ломе стабло супружничке среће.

Жена је срце. Муж је "глава". Жена је срце које воли. Она је постојана у тешкоћама кроз које муж пролази, као царица Теодора која је подржала свог мужа на трону. Она се у тренуцима његове среће труди

своју жену као што Христос воли Цркву своју. Штити је, стара се о њој, пружа јој сигурност, поготово када је забринута, када је болесна. Знамо, уосталом, колико је женска душа осетљива, због тога, као што каже Свети Апостол Петар, "указујте им част као слабијем женском сасуду". Женска душа се вређа, малодушна је, веома лако се мења, одједном остаје без наде. Због тога муж треба да буде уз њу, пун љубави и нежности, да би успео постати благо њено.

Брак је, драги моји, као је-

Хришћанине, знаш ли ти да ћеш бити позван на суд Божији, и да ћеш бити питан за све своје гријехове, учињене дјелом, ријечју и помишљу? Учини, дакле и ти, као што чине мудри синови овога вијека: остави гријехове своје и приђи Христу Судији, Цару Небеском, коме си ти згријешо, и исповиједи гријехове своје са смирењем, падај пред Њим и осуђуј себе пред Њим сада, да те Он не осуди онда.

Јер Он неће судити онима који нису згријешили, него онима који су згријешили а нису се покајали. Због овога је покајање и било проповиједано, да се грешници покајемо, и задобијемо од Њега мислост. Кај се, дакле, и заглађуј уздасима и сузама гријехове своје, исписане у савјести твојој, да би се и у књизи Божијој загладили и да се не појаве на оном Суду. То је припремање за онај страшни Суд! Другог сем овога нема.

свешти Тихон Загонски

да га још више уздигне на висине идеала. У тренуцима муке стоји уз њега као један диван и тих украс како би му пружила мир.

Муж треба да се сећа да је жена његова она коју му је Бог поверио. Жена његова је једна душа коју му је Бог дао да би је поново вратио Њему. Он воли

дан чамчић који на таласима плови између стена. Ако само мало буде-те непажљиви, разбиће се у парампарчад.

Брак је, рекли смо, прво: један пут бола, друго: пут љубави, и треће: пут ка небу, позив Божији. Брак је, као што каже Свето Писмо, "тајна велика"

манастир Подмаине - храм Успења Пресвете Богородице
са благословом игумана јеромонаха Рафаила

ВАСКРСЕЊЕ

ШЕСТА НЕДЕЉА ПО ВАСКРСУ - Слепорођенос

св. ап. и еванђелист Јован Богослов, преп. Арсеније Велики
света Емилија, преп. Милија Славопојац
Јн. 9, 1 – 38, зач. 34; Дай. 16, 16 – 34, зч. 38.

свешти Григорије Палама **НА НЕДЕЉУ САМАРЈАНКЕ**

Христос воскрес! Ваистину, ваистину воскрес!

Ево сведока: слепац од рођења прогледао! Један – не! два – не! стотина – не! – милиони милиона људи прогледали! У овом Светом Еванђељу данас стоји ваше Еванђеље, и моје, и свачије. Слепац је од рођења сваки човек, јер се рађа са грехом. Шта је грех? – Грех је мрак, тама. Узалуд очи ако нема светлости! И ти и ја и сваки човек рађа се на овај свет, рађа се са грехом. Ето слепаца од рођења: мудраци, научници, философи, све силе земље. Не, само Васкрсли Господ Христос, ето, даје Божанске силе слепој души, слепоме телу човечијем.

Шта је чудесније од ока мог и твог, од вида људског? Око људско – највећи чудотворац у свима световима, саткан ко ће знати од чега. Тајна до тајне, безброј небеских тајни увезао је Господ и извезао у оно што ми називамо оком чо-

вечијем. Узалуд очи и мени и теби, ако нема светлости! Да ли ти ствараш светлост, да ли људи стварају светлост? Сунце – шта је? А небеса, а безбројне звезде, безбројна сунца над нама? То су свећице Божје, светлост ова физичка, дивна светлост, те ми видимо њоме, а да није те светлости узалуд очи и мени и теби.

Сви су хришћани сведоци нашег Еванђеља: не само слепи Вартимеј, који је такође прогледао а био слеп од рођења, не само онај слеп о коме је реч у данашњем Светом Еванђељу, него хиљаде и хиљаде, милиони милиони људи хришћана доживели су ово велико чудо – прогледали су. Кроз Свето Крштење ми улазимо у Цркву Христову, постајемо чланови Цркве Христове. Павле прогледао! Од тада Павле више ништа није видео у овом свету осим Васкрслог Господа Христа. Павле ништа није осећао у себи осим Божанске силе Господа

email: kontakt@manastirpodmaine.org
интернет презентација: manastirpodmaine.org

Христа. Ко је њега могао да заустави, какви Нерони, какви гонитељи овога света, фарисеји, садужеји, непријатељи његови?! Од свега јачи, од свих јачи – чиме? Сам не, ослепио. „Све могу у Христу Исусу Који моћи ми даје“ – изјављује Свети Апостол Павле и пише. Све могу, ништа ми није не-

Христа. Затварају их и бацају у тамницу а они се радују: И избише их, вели се у Делима Апостолским, а они се опет радоваху што пострадаше за Господа Христа.

Питају њих: Не рекосмо ли вам, не забранисмо ли вам да спомињете Васкрслог Христа и Његово Васкрсење? – Ми не можемо не

Ово је различита култура, различито богословље, други вид револуције, ограничење другачијег својства. Оно значи ослобађање од свега. У Цркви Богочовека, не чује се изрека „човек је човеку вук“ (уништићу те како бих ја живео), у Божанственој Евхаристији, већ пре, Једите тијело моје и пијте крв моју (уп. Мт. 26, 26 – 27), да бих живот имао. И тако, човек је храњен небеском маном и радосћу; благослов који производи јесте да човек сам постане Христос по благодати. Тада се он радује, јер схвата да његово битије, његов живот, и његове речи могу нахранити и оснажити друге. Он разуме да његово присуство и његове речи јесу храна која се једе, и пиће које се пије, како би задовољило и угасило жеђ другога ко је непознат и незнанац, ко страда, и у жалости је, да угасе жеђ његовог истинског, драгоценог, конкретног сопства, његовог целокупног бића. Ово је циљ живота; досегнуће зрелости, како бисмо дали и понудили себе другима.

архимандрит Василије (Ивиронски)

могуће, ја васкрсавам, ја исцељујем од свих болести. Не ја, не ја, не ја! Сила Господа Христа, Васкрслог Господа! То и јесте оно што Хришћанство држи у овоме свету – Васкрсли Господ.

Шта је Хришћанство? – Васкрсли Христос! Ето, то је Хришћанство, и ништа друго. Хоћемо Њега, хоћемо Победитеља смрти.

Сетите се када фарисеји и садужеји и старешине јеврејске забрањују Светим Апостолима, како пише у Делима Апостолским, да проповедају Васкрсење Господа Христа, да проповедају Васкрслога

говорити што видесмо и чусмо; ми по Васкрсењу Његовом с Њим једосмо и писмо.

Како можемо не говорити о Њему, Васкрсломе Господу, када смо проверили, ми смо се уверили да је Он заиста васкрсао и ево послао нама силе.

Ово су сведоци: Апостол Петар и сви Апостоли – то су људи који су прогледали. Чиме прогледали, како су прогледали? Прогледали су Васкрслим Господом Христом и Њиме видели и сагледали овај свет и себе саме.

Није узалуд речено у дивним

песмама ускршњим како је Господ изишавши из смрти обасјао све светове Својом Божанском светлошћу; и испунио све светлошћу Божанском: и небо, и земљу, и преисподњи пакао, и обасјао ђавола, и ми хришћани видимо ко је ђаво и знамо шта је он. Ми знамо – ми знамо да је сатана немоћан пред нама, јер Васкрсли Господ је у нама и око нас. Шта је ђаво, шта је сатана, шта су сви легиони?! Сенке, црни робови, црна привиђења. Пред Црквом Христовом све је то сенка до сенке, све је то леш до леша; ђаво до ђавола – леш до леша; гонилац до гониоца Цркве Христове – леш до леша. Смрт – сама је смрт претворена у леш Васкрсењем Господа Христа! И грех је претворен у леш. Такву силу даје Господ Христос хришћанима. Зато је непобедив! Зато, ево, две хиљаде година јуришају на њега са свих страна... па ето, гоњени и мучени, ми хришћани – кога гледамо, кога носимо? Васкрслога Господа! Ми се смрти не бојимо, ми се ђавола не бојимо, ми се греха не бојимо! Јер Он, Чудесни Господ Христос, јачи је од свакога греха, јачи је од сваке смрти, јачи је од свакога ђавола. „Ко је у Христу нова је твар, нови је човек“ [21], вели Свети Апостол Павле. Нова твар, све се обнавља, избацује из себе све што је смртно, а смрт је грех, он је главни тај кривац, узрочник греха, смрти сваке. „А сваки грех рађа смрт“, вели се у Светом Еванђељу. Јури те смрт, а у

греху и смрти – ето ђавола! Он се иза њих крије, то су његове извиднице: грех извидница ђавола и смрт извидница ђавола. Господ дошао да њих уништи, да спаси и тебе и мене. Зато је Он Једини Спаситељ рода људскога, и уствари, Једини Човекољубац, јер то је љубав када ослободиш човека од највећих ужаса, од највећих страхова, од пакла, греха, ђавола, смрти. Господ је то учинио у овоме свету... Од греха, од ђавола, од пакла, а то, то ви мени не можете никада дати, јер сте робови црва, робови змија. Зато ми верујемо, непоколебљиво верујемо у неустрашивог Васкрслога Господа Христа. Зато се никога не бојимо.

Ми хришћани до Страшнога Суда, ми испред себе имамо Васкрслога Господа. Колико смрти може јуришати на Њега да га убију? Ниједна! Око себе и у себи имамо Васкрслог Господа. „Који се у Христа крстисте, у Христа се обукосте“, вели Свети Апостол. Христос у теби, Христос око тебе – то је хришћанин. Васкрсли Христос око тебе, Васкрсли Христос у теби, ето хришћанина, ето свепобедника у овоме свету, ето свемудраца у овоме свету! Зна тајну човечијег бића и тајну свих светова. Господ Васкрсли, обасјавши Својом Божанском светлошћу овај свет, показао је и тајну земље и тајну неба. Ради чега је земља, ради чега је небо? Све је ово створено од Бога за човека и ради човека. Све!